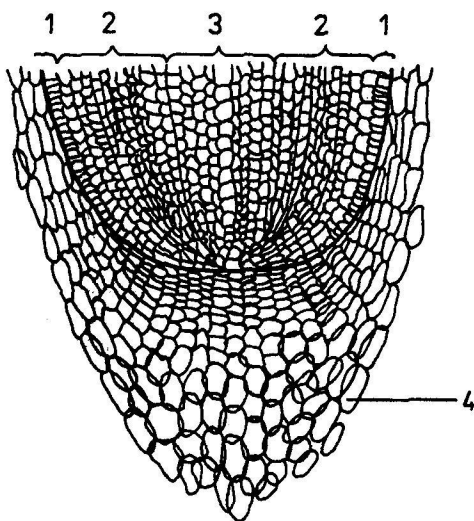

паратът се придвижва от върха на конуса надолу. На известно разстояние от върха се виждат малки подутинки, които после ще се развият в пазвени пъпки, даващи началото на страничните разклонения на стъблото (фиг. 17). При голямо увеличение се разглежда върхната меристема. Клетките са дребни, изодиаметрични, изпълнени с гъста цитоплазма и с големи ядра. Границите между тях се различават трудно, защото клетъчните стени са много тънки и прозрачни. Вакуолите са в зачатъчно състояние. С отдалечаването от върха в клетките се появяват големи вакуоли, а ядрото, което почти не нараства, изглежда относително по-малко. Обръща се внимание на това, че клетките образуват два пласта. Външният пласт е изграден от два реда клетки, които са ясно обособени поради това, че се делят само антиклинално. Те образуват туниката. Централно е разположен корпусът, клетките на който не са подредени строго в редици, понеже се делят във всички посоки.

Рисува се върхната стъблова меристема при голямо увеличение, като се отбелязва точно местоположението на клетките в туниката и в корпуса.

Върхна меристемна тъкан в корен на кромид лук (*Allium cepa* L.)

Използват се трайни микроскопски препарати с медиален надлъжен пререз от корен на кромид лук, оцветен с хематоксилин. На малко увеличение на върха на коренчето се разглежда кореновата гугличка (фиг. 18). В основата ѝ се наблюдава един слой от плоски меристемни клетки. Това е калиптрогенът (инициалният слой), от който се образува кореновата гугличка. Клетките на гугличката се диферен-

Фиг. 18. Върхна меристема в корен на кромид лук (*Allium cepa* L.): 1 – дерматоген; 2 – периблем; 3 – плером; 4 – коренова гугличка